

بررسی سرواپیدمیولوژی آنفلوانزا در سگ‌های ارجاع شده به درمانگاه دانشکده دامپزشکی شیراز

محمد عباس زاده حصیری*، سعید نظیفی، زهرا حسامی، مریم انصاری لاری

گروه های علوم درمانگاهی و بهداشت مواد غذایی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز

مقدمه و هدف: در یک دهه اخیرا گزارشات متعددی از ابتلای سگ‌ها و گربه‌ها به عفونت آنفلوانزای نوع A به ثبت رسیده است که این امر توجه فراوان دامپزشکان و دانشمندان علم اپیدمیولوژی و ویروس‌شناسی را برانگیخته است. آن چه در مورد اکولوژی ویروس اهمیت زیادی دارد، انتقال بین گونه‌ای آن می‌باشد که می‌تواند منجر به ایجاد میزبان جدید برای ویروس شود. هدف این مطالعه تعیین میزان شیوع آلودگی سرمی سگ‌های ارجاعی به کلینیک دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز با تحت تیپ‌های H1N1، H3N8، H3N2، H5N1 و H9N2 ویروس آنفلوانزا بود.

مواد و روش کار: در این آزمایش به منظور انجام تست‌های سروولوژی از ۲۰۹ قلاده سگ، نمونه خون گرفته شد. اطلاعات کامل از جمله سن، جنس، نژاد، غذای مصرفی، حضور سگ دیگر در محل نگهداری، علائم عمومی (تب، ضعف و بیحالی)، تنفسی و گوارشی برای هر سگ ثبت گردید. برای تشخیص حضور یا عدم حضور آنتی بادی علیه ویروس آنفلوانزا از آزمون الیزا و سپس برای اندازه‌گیری تیترا علیه تحت تیپ‌های (H1N1، H5N1، H3N8، H3N2 و H9N2) از آزمون ممانعت از هم‌آگلوتیناسیون (HI) استفاده شد.

نتایج و بحث: بر اساس نتایج بدست آمده از آزمون الیزا مشخص شد که تقریباً ۳۹/۲٪ نمونه‌های مورد مطالعه دارای آنتی‌بادی علیه ویروس آنفلوانزا بودند. همچنین بر اساس آزمون ممانعت از هم‌آگلوتیناسیون مشخص گردید هیچ یک از سگ‌های مورد مطالعه به تحت تیپ‌های ذکر شده آلوده نشده بودند. به نظر می‌رسد تحت تیپ‌های آنفلوانزای گزارش شده در سگ‌های دنیا تا به امروز، در ایران و یا حداقل شهر شیراز اهمیت زیادی نداشته و شیوع ندارند.

واژه های کلیدی: سرواپیدمیولوژی، آنفلوانزا، سگ، شیراز

تعیین میزان آلودگی انگل‌های خارجی در ماهیان زینتی گوپی، مولی، گلدفیش و کت فیش در مراکز نگهداری و پرورش ماهی در

شهرستان سنندج

بهنام سلیمی

استادیار، گروه بهداشت و بیماریهای آبزیان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج، سنندج- ایران.

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: Beh.salimi@yahoo.com

مقدمه و هدف: امروزه با توجه به گسترش تمایل مردم به نگهداری ماهیان زینتی در ایران و جهان توجه به بهداشت و بیماریهای ماهیان آکواریومی نیز گسترش یافته است. از مشکلات عدیده در نگهداری این ماهیان بروز انگل‌های خارجی می‌باشد که باعث کاهش وزن، لاغری، رفتارهای غیر طبیعی، زخمهای جلدی، ایجاد زمینه مناسب برای توسعه سایر عوامل بیماریزا و نهایتاً تلفات می‌باشد. هدف از این تحقیق تعیین میزان آلودگی انگل‌های خارجی در میان چهار گونه معروف ماهیان زینتی در شهرستان سنندج می‌باشد.

مواد و روش کار: در این پژوهش مجموعاً تعداد ۱۰۰ ماهی گوپی، ۱۰۰ ماهی مولی، ۱۰۰ گلدفیش و ۱۰۰ ماهی کت فیش جهت نمونه‌گیری از مراکز نگهداری و پرورش ماهیان زینتی به طور تصادفی انتخاب گردید و پس از انتقال به آزمایشگاه به روش لام مرطوب از قسمتهای پوست، باله‌ها و آبشش گسترش تهیه شد.

نتایج و بحث: نتایج بدست آمده از این تحقیق بیانگر این بود که در بین ماهیان مورد بررسی ۴۹/۷۷ درصد دارای آلودگی و ۵۰/۲۳ درصد آنها فاقد آلودگی بوده‌اند. کمترین میزان آلودگی در ماهی گوپی (۸/۸ درصد) و بیشترین آن در ماهی گلدفیش (۴۳/۸۱ درصد) مشاهده گردید. در اندامهای مختلف بیشترین آلودگی به ترتیب مربوط به پوست (۵/۵ درصد)، آبشش (۲۴/۱ درصد) و باله‌ها (۹/۴ درصد) بود. بیشترین شدت آلودگی مربوط به انگل اکتیوفتیریوس مولتی فیلیس با میزان شیوع ۳۴/۲۱ درصد و کمترین آن مربوط به انگل آرگولوس با میزان ۱/۷ درصد می‌باشد. انگلهای تک یاخته Ichthyophthirius multifiliis, Trichodina sp., chilonella و دو گونه بندپا شامل Gyrodactylus gracilis، Dactylogyrus vestator و Lernaea cyprinacea و انگل‌های پر یاخته ای شامل Argulus foliaceus در ماهیان مورد مطالعه مشاهده گردید. نتیجه مطالعات نشان داد که آلودگی انگلی در ماهیان آکواریوم شایع است.

واژه های کلیدی: انگل خارجی، ماهی زینتی، سنندج.